

PERIÓDIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

Xocolafes

Torras

Per la seva puresa, bon gust, esmerada el laboració i rendiment familiar, els consumeixen les persones de bon gust i que saben ben administrar.

Producció d'una classe amb llet que representa LE DERNIER CRI en matèria de Xocolata. Proveu-la!

FREIXENET

XAMPANY
D'ATLA CALITAT

CAVES A
SANT SADURNÍ DE NOIA

Exquisit licor Ferro-Quina

CALISAY

Magí Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Sastreria **La Fàbrica** Francese Casanova

Continuament grans novetats

Immens stock de Camises, Gorres, Corbates, Cinturons i Tirants a preus econòmics. Ultims models i articles de gran fantasia per a senyora.

Construccions Electre-mecàniques

Francesc Pol

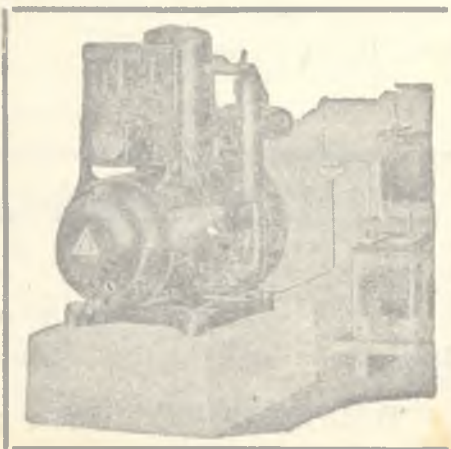
Pietat, 10 : ARBUCIES

Construccions de Radi

Receptors Elèctrics POL

Especialitat en les d'ona
extra-curta

Eliminadors per a anodi i filament
Taller i Laboratori de T. S. F.
Reparacions i transformacions

Xocolates REGINA

La marca preferida

Fabricant: JOAN SABATER

Sant Feliu de Guíxols

Corranda

Per noies maques Arbúcies,   anissats, postals i dolços,
per joves guapos també   s'ha d'anar a **can Ferragut**
i per bons turrons i neules,   que els venen tan exquisits,
vins, licors i xampanyes,   que us en llepareu els dits.

Plaça Nova, 12 : Arbúcies

Barberia Moderna de Joaquim Vidal

Acuarat Servei—Servei antiséptic, el més modern—Saló especial per a senyores
—Especialitat en la talla de cabell a la «garçonne»

Senyores: Tots els articles de Perfumeria i productes de Bellesa, els trobareu a la
i **BARBERIA MODERNA** : Carrer de Camprodón, 47 :

Impressions

Moments de plansys i de gemecs són els moments actuals en que nosaltres vivim. Es planyen els rics, de la manca de seguretat de les seves riqueses i de la minsa tranquil·litat que els hi ofrena un ambient social, sadoll d'odis i de renunciïes. Es queixen els pobres, de l'enduriment dels rics i de la penúria amb que deuen atendre les necessitats llurs. Gemeguen els elements productors, perquè creuen veure els seus drets lesionats per legislacions de caient extremista i els seus interessos compromesos per les exigències d'uns sindicats, que només viuen de la revolta i de l'astorament. Plorèn els obrers, per la desmesura de l'atur forçós que d'una faisó aturidora, va portant la misèria a totes les llars. Rondinen els industrials, perquè marxen els gèneres de les botigues llurs i no aconseguen altre pagament que un acreixement insospitat de les llistes de deutors. Veritablement cal reconèixer que els actuals moments històrics de la societat són uns moments ben crítics i que la crisi econòmica ha prè una fesomia tan feréstega i tan esglaiant, que ha commogut totes classes i tots els estaments socials, crivellant i fent trontollar totes les idees bàsiques de l'ordenació econòmica de la societat. Talment sembla com si una negra nuvolada, vomitant llamps i trons, a tots indrets i en abundor, preludiés una d'aquelles tempestes socials, generades per una sedimentació d'odis i de rencors a través dels anys, que, en desenrollar-se, tot ho malmenten, semblant la desolació i l'espant en tots els

cors i en totes les ànimes. Com a corolari d'aquesta negror social, l'astorament anorreador d'energies i d'activitats s'ha anat ensenyorint del nostre ambient i una temença depriment, ha fet sortir, de les mateixes entranyes de la terra, el fantasma d'un pessimisme envilidor, davant del qual dobleguen la testa un sens nombre dels homes actuals, rebent-ne en canvi, en just pagament, uns apilonaments de tristor que curullen de llàgrimes les galtes dels esperits més assenyats.

Vivim uns moments pregonament tristos. Dificilment trobarien moments més tristois que els moments actuals. La incertesa de ço que serà el nostre esdevenidor, la manca d'ideals enlairats i enaltidors que guïïn les nostres petjades, la buidor de sentiments generosos que arreu impera, la penúria frapant en que va desenrrollant-se la nostra activitat, la tivantor de relacions entre els diferents estaments socials, l'avorriment espiritual que enerva i deprimeix el desplegament de les nostres energies individuals, el materialisme groller que tot ho envaiex i la pèrdua de la creença en els destins ultraterrenys de l'home són factors de cabdal importància que malgrat l'abundor de divertiments, han sotmès la nostra societat a un estat de neguits i d'angúnies, que esvera a a tots aquells que anhel·len, per a la societat, un moviment ascensional de perfecció i van a la recerca d'un major benestar, que apagui les frissances de gosar en que viu l'home. Mai aquest havia tingut a son abast tants mitjans de gosar com té actualment, perquè la meravellosa multiplicació dels invents materials n'hi ha posat a les seves mans tanta abundor que fa feresa de pensar-hi. Malgrat això potser mai el cor de l'home havia tastat una buidor tan amarga, ni s'havia sentit tan crudelment punxat per la punyent espina del desengany i del pensiment com en l'època actual. És que l'home, ademés de la vida del cos, té una altra vida superior, que és la vida de l'esperit, i les frissances de la qual no s'apaguen amb plaers i amb divertiments materials. L'home no viu solzament de pa, sinó de tota paraula de veritat que penetra en son interior. Avui patim una gran crisi de veritat. A l'home se l'enganya d'una faisó vergonyant, afalagant les seves passions, enfosquant la seva pensa i prometent-li un paradís, en una terra rublerta d'esbarzers i de maleses. A l'home no se diu la veritat i ell en té de fam de veritat, perquè només la veritat, li farà entendre que en el món hi és un vianant i un ocell de temporada, car el seu destí final és més enllà de la tomba. Només la veritat li esblairà el desengany i disoldrà els seus neguits sadollant el de la pau que tranquil·litza les ànimes. Veritat, riuades de veritat és ço que pidolen les ànimes.

La meva protesta

No soc amic dels extremismes excitats. Entenc, però, que tots els pensars deuen ésser respectats, deuen ésser reconeguts, perquè la idea universal no serà mai d'un paral·lelisme prou ferm, per a implantar el pensament únic, ni amb comunisme, ni amb feixisme, ja que res neix igual ni creix igual per una disposició omnipotent: Déu per als catòlics; Natura per als laics; Alà per als mahometans...

Entenc que cap doctrina és fonamenta, precisament, en l'atac a una altra doctrina, ni cap de les protestes de germanor que llencen les institucions polítiques i religioses del món es basin en la bufetada al pròxim o a l'idea del pròxim. Els homes liberals volen la llibertat de pensar i la llibertat de deixar pensar. No altra cosa.

Per això protesto del fet següent: Fa uns dies que en un dels locals de cine de la nostra Vila, arràn de projectar-se la pel·lícula *La Cruz de la Humanidad*, i en ocasió d'una escena que representava una intervenció de Jesucrist, algú va xiular i va cridar d'una manera llastimosa i barroera, algú, ¡pobre algú! va insultar; algú, ignorant, va dir coses que podien i varen ofendre els sentiments del pròxim; algú —trista paradoxa!— pensant per protestes de republicanisme convençut, es va despenjar amb expressions que perjudiquen el liberalisme de la República.

Jo en protesto d'això: en protesto com protesto de les manifestacions anticatalanistes i antifeixistes, en el valor íntegre del seu nom; en protesto com protesto de tot acte que serveixi per atacar una idea.

Precisament el republicà vertader té l'obligació de reconèixer i respectar àdhuc al monàrquic més conseqüent. En el republicanisme hi caben les espiritualitats més controvertides. Per més República que hi hagi, Déu —si existís abans— existeix i és una bogeria pretendre allunyar-lo de la consciència dels seus creients, com ho sereia treure Alà de la consciència dels àrabs encara que al Marroc s'hi implantessin deu repúbliques seguides.

Han de saber els que atropellen o intenten atropellar la vocació dels demés, que l'atropellat té tant dret a pensar lliurement com ells, per més reaccionari i per més llibertari que sigui. La República és per a tothom: pels que creuen en Déu, pels que no hi creuen i pels que no creuen en res. Tan ciutadà és l'un com l'altre i deu ésser respectat tothom. Al que no li plagui l'idea d'un altre pot tapar-se les orelles o bé allunyar-se d'aquells antagonismes, però mai clavar garrotada al qui no pensi com ell.

Per això protesto d'uns crits

RAFEL VILÀ BARNILS

Hivern

Gener

Les nits són fredes...
En la cerúlia volta llunyadana
perlejen els estels amb tremolr.
Reposa la ciutat quieta i callada:
¡Sembla encantada!
la lluna hi vessa mística claror.

Enllà, fulguren
arràn del cel, les blanques neus dels cims:
¡flors d'esperança!
el seu esguard ens donn esgarrifança;
i a prop del foc ens mostren els camins
dels jorns d'abril florits de delectança.

Febrer

Quin mes, Déu meu, tan ensopit i fred!
neva, fa sol i plou tot en un dia,
la vista es plany mirant els camps deserts
de no trobar el verd que fa alegria.

L'ànima a dintre el còs jau encongida
i la sang corre balba sens desig;
no sé el recel que hi ha en nostre trepig
que despertar femem aquesta vida.

Alegres són tan sols els blats que neixen
que encara infants no saben cap cançó.
Les branques, nues, que hi ha prop, glateixen
i frisen per vestir-se de claror.

Jamai desenganyda tornaràs de sa porta
i era Ell qui convertia ton sofriment en goig.
Mes, quina fou ta paga! Clavar-lo en la Creu torta
volar de vils espines sa Testa ja mig morta
i dir-li que era un boig.

Contempla'l com et mira, vençut pel sacrifici!
Esguarda'l temerosa que és Déu que et va deixant;
Escolta ses paraules que dicta el fer suplici!
Cau de genolls a terra, qu'et portarà el cilici
la fosca d'eix instant!

Contempla la ferida que a l'un costat té oberta
que és la portella on s'entra dins son divinal Cor.
Palpa sa Carn sagrada que es torna freda i erta
i potsê amb llur contracte ton ànima desperta
de nou sentirà amor.

Mira llur Sang, perdent-se, roent, de gota en gota;
mes Ell d'això no es queixa; sols plora ton pecat.
En l'únma alenada, tremiat, tot ell sanglota.
Es perd la llum, i el càlzer de fel dringa i s'esgota...!
Ja ets neta Humanitat!

RAFEL VILÀ BARNILS

A la meva estimada germana

Na Josefa Pons, de Montalt

en el jorn de sa festa onomàstica.

*Germana: Ha ben arribat
tanmateix la teva festa,
Sant Josep t'ompli la testa
amb la llum de santetat.
En ningú tan ha escletat
com al Sant de qui fas festa,
el bastó seu s'enfloresta,
i així queda Sant Josep
satisfet del goig que reb
entre'l fill i vara aquesta.*

LLUIS G. PONS, pvre.

L'encís de Pasqua

El senyor Riera amb un enèrgic cop de puny sobre la taula posà fi a la disputa.

—Doncs no t'hi casaràs amb aquesta noia i prou ja d'insistències.

L'Enric s'aixecà compungit i es tancà a la seva cambra.

Ben mirat, potser el senyor Riera tenia raó. Ell havia treballat sempre per el seu fill. D'un operari impressor que era, empès per l'afany de millorar-se, havia treballat amb totes les seves forces d'home expert i de coneixements vastíssims, havia pogut comprar-se una petita impremta, portant-la d'encert que aviat fou un dels més prestigiosos impresors de Barcelona. I ell tot això ho havia fet pel seu fill, per aquell tros de vida seva, que desde que el veié al món sols delira per fer-lo un home de negocis i forjar-li un pervindre brillant. Ho havia aconseguit. Deixaria a les mans del seu fill una gran impremta i l'Enric que portava el seu mateix esperit, sabria tirar-la endavant i millorar-la.

No podia pas queixar-se el senyor Riera del seu fill. Era tal com ell l'havia somniat. Intel·ligent, sensat, expert... Era un dels privilegiats que mai havien pogut arcegar-lo, les corrents hipnòtiques que ofegen a les joventuus, treballador incansable deixava apart les menudències de la vida, per a dedicar-se de plè al negoci del seu pare que més tard havia d'ésser el seu.

L'Enric enderiat amb els seus quefers, mai s'havia fixat amb cap noia, ni havia flirtejat amb cap. Allò per a ell era perdre el temps miserablement, sense que s'en pogués treure una engruna de profit.

Però un dia l'Enric s'enamorà... Ni ell mateix podia acabar-s'ho de creure... Ell, ell enamorar-se! Si això li haguessin jurat un dia abans s'hauria trencat de riure.

Era la noya treballadora de la seva impremta.

Una noia que li havien donat feina més per caritat que per a res més. Era una filla ecarraçada que amb el seu treball, havia de procurar medicines i aliments per a la seva mare.

Això encara que semblí d'una novel·la sentimental era cert. L'Enric s'en enamorà, i perque?

Ni ell mateix havia sapigut explicar-se si per la seva bellesa perquè de bonica ho era la Margarida o per la llàstima que l'inspirà aquella noia abnegada per a la seva mare... En fi, s'havia enamorat i ja no cal escatir res més.

El senyor Riera, com és natural s'oposà a l'enamorament de l'Enric, contrariat de què el seu fill fos un romàntic i que es capfiqués tant per una «petitesa» com és l'amor.

L'Enric prosseguí en el seu enamorament i el senyor Riera irat per allunyar el perill despatxà a la Margarida sense contemplacions.

* * *

D'aquell dia endavant el senyor Riera es donà per satisfet. Fora el perill el seu fill oblidaria aquell amor desordenat. Ja ho comprenia ell que allò era una follia de joventut, una flama insignificant que amb la mateixa embranzida que s'havia encès s'apagaria. S'equivocà. L'Enric prossegia en el seu enamorament i veient-lo ara més que mai impossible, deixant-se portar pel seu romanticisme, anava perdent l'alegria.

—Oblida, fil meu, oblida—li deia sovint el senyor Riera. Altres noies trobaràs més boniques i més... riques, que sabran fer la teva felicitat.

Però l'Enric no l'oblidava, no podia oblidar-la.

L'inclinació del seu cor era massa accentuada per a poguer-la remeiar. D'altra part l'Enric no veia en el seu enamorament cap follia. Estimar una noia encara que fos pobra no era per a ell cap pecat. El cor no s'el governa. Es cec a les conveniències i a tot altre cosa que no sigui l'amor.

El senyor Riera començà d'alarmar-se de l'estat de l'Enric. Aquell xicot pararia malament! Aquesta idea el feu reaccionar. Ell encara—segons afirmava ell—que fos un home enèrgic i fet a la seva per damunt de tot era pare i acabà per decidir-se i accedir a l'enamorament del seu fill.

L'Enric li faltà temps fa a correr al pis on sabia que vivia la Margarida. Una nova decepció l'esperava. Al pis hi havia un altre gent. Aquell mateix dia havien llençat al carrer a la Margarida i a la seva mare per falta de pagament.

Una onada d'odi i de vergonya li enrogeix la cara. I allò era per culpa del seu pare i d'ell que no havia sapigut imposar-se!

Provà de recollir detalls, cercà indicis, però tot endebades, ni el més petit rastre per a trobar a les disortades.

Arribà a casa seva mal-humorat i per primera vegada renegà d'ell mateix i de la seva mala sort.

* * *

Arribaven els jorns de Pasqua, clars, brillants, prometedors... Cada cosa tenia un cant i cada cant l'encís d'un goig que emborratxava l'ànima.

Al Parc, hi havien sardanes. A entrar allà brillant impressió us sobtava. Un formigueig de gent es movia inquieta. Noies frissoses i amb la galta encesa... Joves enamoradiços...

Dintre aquella gran massa hi havia de tot. Fins algún vellet que amb un esparneig estrany als ulls remembrava la seva joventut. Fins l'Enric, hi havia anat.

La cobla es desfeu en un enfilall de notes airoses. Una rullana petita s'anà agegantant i se'n formaren d'altres i d'altres com anelles de la gran cadena que va junyint els cors dels catalans.

De sobte l'Enric s'hagué de posar la mà a la boca per a no exhalar un crit. No g'ire lluny d'ell havia vist a la Margarida... Però com? Espellicada, bruta, anant d'un groç a l'altre pidolant una almòina per la seva mare.

—Margarida?—cridà l'Enric.

Ella al veure'l feu un gest d'escapolir-se, però ell ja s'hi havia apropiat i ho impedí.

—Però on vas d'aquesta manera?

Ella abaixà els ulls avergonyida. Allavors l'Enric prenent-li les mans li va dir:—No captis més, Margarida. Si volguéssis escoltar-me...

L'Enric baixà la veu i anà parlant, parlant i a mida que ell parlava la cara d'ella s'anava aclarint. La joia traspuava dels seus ulls... Aquells dos cors que s'havien retrobat tan impensadament devien anar teixint els idil·lis d'una Pasqua eterna...

Entretant, les sardanes vibraben per l'aire com un cant de festa adreçat als dos enamorats.

ALTRA VOLTA

Altra volta poguérem saborejar la dolcesa d'una tarda arbucienca, a la vall del Ter, que'ns ubriagà de fruició. Suara fou un pomell de poncelles del nostre verger i unes canturies de xamoses cadernereres del nostre fondal que embriagaren d'entusiasme, dintre del teatre de l'Ateneu obrer de la Sellera, a la nombrosa concurrència, que omplia el local. Ara ha sigut un estol de joves aixerits que, en el mateix lloc i davant d'una assistència parionament nombrosa, hi han deixat el nom de la nostra vila a l'altura que li pertany. Mai amb tanta raó podrà dir-se com aquesta vegada, que s'hi feu una veïllada ben arbucienca, perquè arbuciens eren els artistes, arbucienques eren les obres que s'hi representaren i arbuciens, els autors que les infantaren. Aquella veïllada si que fou un acte de veritable proselitisme arbucienç. Poques vegades el nom d'Arbucies, s'haurà pronunciat amb tanta simpatia, ni haurà sigut enaltit amb tanta joia i amb tant d'entusiasme, com en aquells moments. Podan restar-ne satisfets en Felix Graells, en Rafel Vilà i en Ramón Ferrer, autors respectivament dels drames, Cingles avall i En el Fang i de la comèdia Gomes d'Elàstic, l'acurada representació dels quals els hi valgué tants d'aplaudiments i tantes d'enhorabones, criticats en una sorollosa ovació a l'aparèixer a l'escenari, a petició del public.

Les mentadas obres havien sigut estrenades en el teatre del nostre Centra Catòlic per la mateixa secció d'aficionats; però devem confessar que, malgrat haverles representades rebé, el dia de l'estrena, a la Sellera ho feren encara millor perquè s'excel·lireu a ells mateixos. No saben si degut a l'epidèmia del grip o a la fredor estòica amb que abastiment d'arbuciens esguarden tot ço que pot enaltir a un compatrici seu a l'ensems que s'avorolotan d'entusiasme davant tot homenatge, encaminat a enlairar el nom d'un foraster, lo cert és que la concurrència, que presencià l'estrena de les obres teatrals mentades fou ben migrada. A la Sellera en canvi fou una concurrència nombrosa i selecta l'entusiasme de la qual s'encomanà als nostres joves d'una faisó que donava bó de veure. Per xò la representació teatral hi devingué molt més acurada, sadollant de satisfacció al gran nombre d'espectadors, que's desfeien propinant-nos lloances i felicitacions, que'ns curullaven de goig.

En termenar la veïllada pujaren a l'escenari a felicitar personalment als autors de les obres teatrals i als actors que les havien representades, un estol de distingits sellerencs i anglesencs que s' meravellà de la traça d'uns i d'altres. Cal reconèixer que el públic d'aquella formosa vall té un gust artístic ben depurat i una educació envejable, que li permet seguir, amb desussad atenció tot el desenvolupament de l'acció dramàtica. Poden estar jofosos tota la colla d'Aficionat, que hi anaren per el triomfaconguir en la seva primera sortida forana.

A les incontables felicitacions, rebudes per els tres novells autors i per la Secció d'Aficionats, composta dels joves, R. Vilà, J. Canalet, F. Graells, V. Martí, F. Masfrerer, P. Ferrer, J. Plana i J. Llorella, hi ajuntem la nostra, ben coral i afectuosa, que palesi el nostre pregon agraïment, per la vesprada de bon esbarjo que'ns donaren i per haver portat a cap una obra que tan enlaira el nom de la nostra aimada vila. Es clar que també fem extensiva aquesta felicitació als arbuciens, el Dr. R. Pagés, en Josep Graells, en Lluís Fortet, en Lluís Vilà i en Francesc Queralt que tan joiosament els acompanyaren.

—Altra volta volem retre el tribut del nostre aplaudiment, a les dones del carrer de la Pietat i de la Plaça Nova, que tanta cura tenen d'arreglar els jardinetes dels seus carrers Llàstima que no pensin totes de la mateixa manera!

—Aquest any és any de traspàs. Sembla com si els nostres botiguers haguessin sentit la seva alenada. A Cal Oller han plegat. En Domenec Bayés va a can Bonal, el Sr. Bonal, a les Germanes Veïlladores, en Rodón a Can Badoret, en Badoret a Can Santa Fe i en Manel de Can Santa Fe a Can Pons. ¡Quin rebombori!

—La família d'en Claudi Pons, que tantes simpaties tenia en la nostra població, se n'ha absentat, fixant la seva estada a Barcelona. En donar un trist adéusiau a tan preats amics, desitgem de cor que la sort els acompanyi.

—A començament de més, vingué a la nostra vila acompanyat d'una seva neboda, el culte professor del Seminari gironí, el Dr. En Joaquim Alemany.

—Ha sigut anomenada professora interina de Roda, la nostra benamada col·laboradora, na Montserrat Martí. La més coral enhorabona.

—El dia 9 de Març, hi hagué «a Cal Xic» una reunió de creditors del Banc Catalunya, sortint de la mateixa, malhumorats i neguitosos els que hi prengueren part.

—Ha estat alguns dies quelcom delicat de salut, el nostre dilectíssim amic i company de tasques en Lluís Torres, empleat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

—La forta crisi de treball ha deixat sentir també el seu rastre en la nostra població, d'una faisó especial, en tot ço que atany al ram de construcció.

—Han retornat de l'hospital de Girona, bastant guarits de les greus ferides que sofriren en una topada d'autos, els benamats arbuciençs en Quirse Gudiol i masover de Can Horta. Ens en alegrem de debó.

—Per tal de passar una temporada amb la seva família, ha vingut de València on residia, el nostre compatrici en Joaquim Martí.

—Amb motiu de les vacances de Pasqua, vingueren els il·lustrats arbuciençs, Mossèn Agustí Casanova, professor del Col·lell, na Carme Masferrer de Riumalló, professora de Bobera, na Montserrat Martí, professora interina de Roda i els benamats escolars arbuciençs.

—Ha estat entre nosaltres el volgut amic en Lluís Corominas, que vingué de Lloret, amb la seva família.

—Hem tingut el plaer de saludar en la nostra vila l'il·lustrat metge el Sr. Josep Torrent compatrici nostre, i el seu germà en Lluís Torrent, advocat.

—Després d'una llarga temporada, passada a Barcelona, ha retornat a la nostra vila la distingida senyora Anna de Sajaloli, en la casa de la qual s'hi hostatja, uns quants dies la seva cunyada, na Teresina Sajaloli, resident a Barcelona.

—Els dies 15 i 16 de Març respectivament, feren sa Primera Comunió, els nens i nenes de la nostra Parròquia, adreçant-els-hi escaients plàtiques el P. Joan Serra que predicà el Septenari de Sant Josep.

—Aquest any no es feu la tradicional processó de Dijous Sant, que fou substituïda per una funció religiosa, concorregudíssima, en la que hi feu un bell sermó de Passió el Dr. Ramón Pagés.

—Com en anys avant passats, la diada del Ram fou diada de tortells i d'aninació d'infants, que emplenaren, de gom a gom, l'Església Parroquial en l'acte de la benedicció de les Palmes.

—Per assistir a la seva volguda mare, en els seus últims moments de la malura i l'ensems a son enterrament, estigué entre nosaltres, la Germana Dardera, na Maria Fàbrega.

—La fira de Març d'aquest any, per escaure's el Divendres Sant, fou trasllada al dia 3 d'Abril.

—Seguint la costum dels altres anys, el Dissabte de Pàsqua foren en gran nombre les colles de mainada que sortiren a cantar les Caramelles. També sortí a chorejar les, a la nit el Chor que tan acuradament dirigeix el nostre col·laborador en Francesc Riumalló.

Resultats del partits jugats durant el passat mes de Març.

C. D. Vilamajor 3 C. D. Arbúcies 6.

(A Calella) U. S. Calella 3. C. D. Arbúcies 3.

(Partit de revenja) U. S. Calella 3. C. D. Arbucies 4.

Selecció del F. C. Barcelona 0. C. D. Arbúcies 4.

A fi de complaure l'afició futbolística del nostre poble, d'avui endavant ressenyarem tant extensament com ens ho permeti l'espai disponible, els partits que jugui el C. D. Arbúcies i en farem ressó a n'aquesta mateixa secció de tot el que es digui, es fassi o es proposi a fer, que vagi adreçat al desenvolupament del nostre futbol.

FERRER

—La Diada de Pasqua fou diada de desusada animació a la Penya Lluscos, tenien l'Orquestra de Tortellà, al Renaixement hi tocà la nostra Orquestra. Hi ha guereu sardanes en abundor, balls, funcions de Cine i tots els actes, sobretot les ardanes, foren molt concorreguts.

—Sembla que dintre poc, serà un fet l'arranjament del Carrer del Sorrai. Ja és hora.

Mai és tard quan Déu ajuda.

—Mercè a la bona saó de les terres, la sembra de la patata s'ha fet a pler de roïhom. Aquest any, han sigut a bastament, els que s'han engrescat amb la sembra de la patata anglesa.

—Fou operat d'apendicitis, amb un èxit ben falaguer, el Jovencell en Lluís Turón, fill del no menys benamat subscriptor, en Felip Turón, la família del qual visità la nostra població el Dilluns de Pasqua.

—En l'església de Sant Antoni de Barcelona, hi contragué matrimoni la nostra compatrià, na Rosa Franch Iglesias amb en Pascual Nos Villalonga.

—També junyiren els seus cors amb el lligam del matrimoni, en la Parròquia de Jesús de Gràcia, l'arbu-cienc en Josep Soldevila Marlet i na Carme Pastor Sans.

—Ço mateix feren, a Pineda, na Carme Sala Ricart, filla de la mentada població i el nostre convilatà en Joaquim Avellaneda Masferrer.

—Han rebut el Sant Baptisme els nens, Teresa Campmajó Riera, Núria Girbau Mont, Joaquina Pagès Costa, Salvador Pagès Valls, Miquel Canals Gudayol i Antònia Moré Ferran.

Necrològiques

—Després de llarga malura soferta amb cristiana resignació, morí a Barcelona, confortada amb els Sants Sagraments, la Germana Dardera na Ramona Villaret, filla de la nostra població.

—Prèvia la recepció de tots els auxilis de la Religió, el dia 11 de Febrer lliurà la seva ànima a Déu, la benamada compatrià na Teresa Puig Dorca, Vídua de Fàbrega.

A l'ensem que donem a les llurs famílies el testimoni de la més pregon condolença, preguem als nostres llegidors que tinguin presents, en els seus sufragis, les ànimes dels mentats difunts.

Gràfics Ferrer Montplet

MAQUINARIA

MATERIAL ELÉCTRICO

Lampistería - Bobinado de Motores

Radio TELEFUNKEN-Bombas Bloch

Lámparas Osram

Electricidad y Suministros

de

Mateo Regás

ALMACÉN Y OFICINA

Calle Abeuradors, 5 - Teléfono 41

GERONA

GARATGE MECANIC

Francesc Parel i C.^{ia}

Sta. Lída.

**Venda de Neumàtics
i Macissos de totes marques**

**GRAN PREMI: En la Exposició
Internacional de 1929**

CENTRAL: TUSET, 18

TELÉFON 74742

BARCELONA

Fàbrica d'Anissats licors i Aixarops

ANTON GUALBA : Argentona

DESPAITX CENTRAL

Santa Teresa, 30 : MATARÓ : Telèfon 64

Confiteria i Colmado de JAUME CLOPÉS

Reposteria i Confiteria en general, Vins i Xampanyes de marca - Especialitat en
Pans de Passic: Esmerada elaboració de Turrons de Mel, de Massapà i de
Iema - Especialitat en «Turró Montseny»

Camprodón, 8

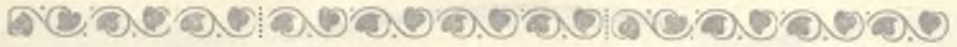
ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

Llum Força Calefacció

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Pol : Pietat, 10 - Arbúcies

JOAN REUS

TELEFÓN 5

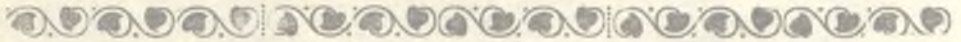
Comerç de Fustes de fotes classes del País i Carbons Vegetals

Explotacions forestals : Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbúcies a Barcelona, tres dies a la setmana i diari d'Arbúcies a Hostalrich i vice-versa

AUTOS-TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa «Maderas Coll Viader, S. A.» de Barcelona. Contratista de la Companyia de M. S. A. i Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres. Representant de la casa «Ramoneda Germans» de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner.

La Hispano Hilarienca, S. A. - (Autos correus)

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona a Arbúcies Ptes. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Ptes. 14'50

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correus; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; de Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada d'illuns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres, d'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; de l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia del primer de juliol al 15 de setembre; De S. Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a families

Direcció i Administració:

Carrer de Valls, 1 - Telefon, 2

Administració i Despatx:

Camprodon, 9 - Telefon, 16

ARBUCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

